

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8ECdo/4/2020
Identifikačné číslo spisu:	3807214977
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:3807214977.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti povinnej I. Y., s evidovaným trvalým pobytom v W., o vymoženie 491,97 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 16Er/2494/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu v Trenčíne z 12. augusta 2013 sp. zn. 23CoE/152/2013, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 5. októbra 2012 č. k. 16 Er 2494/2007-14 zastavil exekúciu a súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov exekúcie nepriznal. Dospel k záveru, že z dôvodu absolútnej neplatnosti rozhodcovskej doložky nemôže byť rozhodcovský rozsudok označený v rozhodnutí, ktorý bol vydaný na jej podklade, spôsobilým exekučným titulom. Aplikujúc eurokonformný výklad ustanovení na ochranu spotrebiteľa, interpretačné pravidlo podľa § 54 Občianskeho zákonníka a rešpektujúc judikatúru súdov vyšších inštancií, exekúciu v súlade s § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov s poukazom na § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní ex offio zastavil pre rozpor exekučného titulu so zákonom.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 12. augusta 2013 sp. zn. 23CoE/152/2013 návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol a odvolanie oprávnenej odmietol. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že v preskúmvanej exekučnej veci nie je potrebné obrátiť sa s

predbežnou otázkou, resp. otázkami týkajúcimi sa výkladu únievého práva na Súdny dvor Európskej Únie, a preto návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zamietol. Z obsahu spisu ďalej zistil, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo právnomu zástupcovi oprávnenej doručené 15. októbra 2012. Posledný deň, kedy mohla oprávnená podať odvolanie bol 30. október 2012. Oprávnená však preukázateľne odvolanie podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu na poštovú prepravu 31. októbra 2012, teda po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty. Z tohto dôvodu odvolanie oprávnenej ako oneskorene podané odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a po obsahovej stránke sa ním nezaoberal.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a požiadal Súdny dvor Európskej únie na základe článku 267 tretí odsek Zmluvy o fungovaní Európskej únie o výklad písm. q/ ods. 1 prílohy smernice Rady 93/13/EHS a článku 17 a článku 47 Charty základných práv Európskej únie. Taktiež navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolanie podala z dôvodu, že a/ súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. a/ O.s.p.), b/ v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. d/ O.s.p.), c/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), d/ súd svojím postupom oprávnenej odňal možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), e/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), f/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

4. Povinná a súdny exekútor sa k dovolaniu nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)] po zistení, že dovolanie bolo podané včas, oprávneným subjektom zastúpeným v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolanie bolo podané 13. septembra 2013. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Vo vzťahu k návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania dovolací súd uvádza, že k podobnému návrhu sa už vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky (napr. rozhodnutia sp. zn. 7 ECdo 250/2013, 7 ECdo 255/2013, 7 ECdo 165/2013, 3 Cdo 28/2013, 3 Cdo 24/2013, 3 Co 7/2013). Na tieto v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci.

8. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo možné dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti uzneseniu vymedzoval § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v zmysle Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 1. januára 2015 ide o ustanovenie § 237 ods. 1 O.s.p.)

9. Dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol a odvolanie oprávnenej odmietol. Uvedené uznesenie nemá znaky uznesení,

proti ktorým bolo dovolanie v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné. Dovolanie teda v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyvolalo účinky, ktoré by podľa právneho stavu do 30. júna 2016 umožňovali uskutočniť dovolací prieskum.

10. V danej veci by preto dovolanie bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Povinnosť skúmať, či v konaní nedošlo k niektorej z týchto väd vyplýva pre dovolací súd z § 242 ods. 1 O.s.p.

11. Oprávnená procesné vady konania v zmysle § 237 písm. b/, c/, g/ O.s.p. netvrdila a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Oprávnená namietala procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O.s.p. Dovolanie je však zmätočné, pretože dôvody, ktorými oprávnená namieta nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu sú nesúladne, rozporné a nesúvisiace s napadnutým rozhodnutím. Obsahová stránka argumentácie uplatnených dovolacích dôvodov zjavne smeruje proti inému - potvrdzujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu, pričom tomu zodpovedá aj dovolacia argumentácia, ktorá sa netýka obsahu napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

12. Súd prvej inštancie uznesením z 10. februára 2015 č. k. 16Er/2494/2007-101 vyzval oprávnenú, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia dovolanie doplnila spôsobom uvedeným v uznesení. Oprávnenú upozornil, že ak v stanovenej lehote dovolanie nedoplní, dovolací súd dovolanie odmietne. Oprávnená si predmetné uznesenie prevzala 16. februára 2015, ale žiadnym spôsobom naň nereagovala.

13. Napriek uvedenému však dovolací súd s poukazom na § 242 ods. 1 O.s.p. ex offio posúdil, či odvolací súd odmietnutím odvolania oprávnenej nezaťažil konanie vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Z obsahu spisu vyplýva, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie bolo právnomu zástupcovi oprávnenej doručené 15. októbra 2012, a teda posledným dňom lehoty na podanie odvolania bol 30. október 2012 (utorok). Oprávnená však podala odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu na poštovú prepravu 31. októbra 2012. Odvolací súd postupoval správne, keď odvolanie oprávnenej ako oneskorene podané odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Postupom odvolacieho súdu teda nedošlo k odňatiu možnosti oprávnenej konať pred súdom. Dovolací súd sa ďalšími námietkami oprávnenej nezaoberal, nakoľko nezodpovedali povahe rozhodnutia odvolacieho súdu o jej odvolaní.

14. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

15. V dovolacom konaní úspešnej povinnej najvyšší súd trovy dovolacieho konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.